

Les cinq résolutions du Parlement flamand du 3 mars 1999
(De vijf resoluties van het Vlaams Parlement op 3 maart 1999)

- 1. Betreffende de algemene uitgangspunten en doelstellingen van Vlaanderen inzake de volgende staatshervorming (stuk 1339)*
- 2. Betreffende de uitbouw van de financiële en fiscale autonomie in de volgende staatshervorming (stuk 1340)*
- 3. Betreffende Brussel in de volgende staathervorming (stuk 1341)*
- 4. Betreffende het tot stand brengen van meer coherente bevoegdheidspakketten in de volgende staatshervorming (stuk 1342)*
- 5. Betreffende een aantal specifieke aandachtspunten voor de volgende staatshervorming (stuk 1343)*

Betreffende de algemene uitgangspunten en doelstellingen van Vlaanderen inzake de volgende staatshervorming

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de werkzaamheden en de hoorzittingen van de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften (van 29 februari 1996 tot 3 februari 1999) en de door deze Commissie geformuleerde krachtlijnen als gevolg van de besprekingen van de discussienota voor een verdere staatshervorming van de Vlaamse regering van 29 februari 1996 ;
- gelet op de toegevoegde inleidende nota's en de toelichtingen van de minister-president in de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften ;
- gelet op het debat in het Vlaams Parlement over de institutionele hervormingen die zich opdringen ;
- gelet op de resolutie van de Vlaamse Raad van 16 oktober 1991 houdende de prioritaire doelstellingen van de Vlaamse Gemeenschap inzake de institutionele hervormingen ;
- is van mening dat de Europese eenmaking een belangrijke weerslag heeft op ons staatsbestel ;
- stelt vast dat de institutionele binding van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest, Vlaanderen toelaat als één entiteit op te treden. Vlaanderen moet daarom als deelstaat in een federale context naar voren komen. Deze mogelijkheid moet ook bestaan voor de Franstaligen die de kans moeten hebben tot een fusie van het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap over te gaan. Het specifiek statuut voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en voor de Duitstalige Gemeenschap moet verder uitgewerkt worden. Aan de territoriale afbakening van de deelgebieden mag niet geraakt worden ;
- wenst zich alleen in te laten met de noodzakelijke aanpassingen aan het staatsbestel die een samenhang vertonen met de instellingen van de deelstaat Vlaanderen. Aldus worden ook met betrekking tot de Brusselse instellingen voorstellen geformuleerd, aangezien de deelstaat Vlaanderen zich uitstrekt tot in het tweetalig gebied Brussel-hoofdstad. Dit neemt niet weg dat in de volgende staatshervorming ook bijzondere aandacht moet uitgaan naar het respect voor de eigenheid van de Duitstalige Gemeenschap ;
- formuleert volgende algemene uitgangspunten en doelstellingen :

- 1° het doel is het tot stand brengen van een meer kwaliteitsvol en efficiënt bestuur en een betere democratische besluitvorming ;
- 2° meer coherente bevoegdheidspakketten zijn een belangrijk instrument voor het tot stand brengen van zo'n bestuur, samen met een ruime financiële en fiscale autonomie ;
- 3° met toepassing van het subsidiariteitsbeginsel dienen de bevoegdheden zo dicht mogelijk bij de bevolking gesitueerd te zijn ;
- 4° het federale staatsmodel dient gebaseerd te zijn op een fundamentele tweeledigheid op basis van twee deelstaten, met daarnaast Brussel met een specifiek statuut en de Duitstalige Gemeenschap ;

- 5° de solidariteit dient behouden te blijven, op basis van objectieve, duidelijke en doorzichtige mechanismen en omkeerbaarheid. Dergelijk mechanisme mag niet tot gevolg hebben dat het ontvangende deelgebied per capita meer overhoudt dan het betalende deelgebied;
- 6° de samenwerking tussen de overheden dient verder uitgebouwd en bevorderd te worden ;
- 7° de residuaire bevoegdheden dienen toegekend te worden aan de deelstaten. Het systeem van de impliciete bevoegdheden van de deelgebieden dient versoepeld te worden ;
- 8° de bevoegdheid van de deelstaten om de eigen instellingen te regelen dient uitgebreid te worden. De deelstaten moeten een eigen grondwetgevende autonomie verwerven, met eerbiediging van een federaal kader ;
- 9° de deelgebieden moeten maximaal betrokken worden in de Europese en internationale besluitvorming, volgens het principe “in foro interno, foro externo” ;
- 10° de Senaat dient maximaal opgebouwd te worden op basis van de deelstaten, om aldus mee vorm te geven aan de grondwetgeving en de verhouding tussen de federatie en de deelstaten.

Betreffende de uitbouw van de financiële en fiscale autonomie in de volgende staatshervorming

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de werkzaamheden en de hoorzittingen van de Commissie Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften (van 29 februari 1996 tot 3 februari 1999) en de door deze Commissie geformuleerde krachtlijnen als gevolg van de besprekingen van de discussienota voor een verdere staatshervorming van de Vlaamse regering van 29 februari 1996 ;
- gelet op de toegevoegde inleidende nota's en de toelichtingen van de minister-president in de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften ;
- gelet op het debat in het Vlaams Parlement over de institutionele hervormingen die zich opdringen;
- gelet op de resolutie van de Vlaamse Raad van 16 oktober 1991 houdende de prioritaire doelstellingen van de Vlaamse Gemeenschap inzake de institutionele hervormingen ;
- is van mening dat de maximale versterking van de fiscale en financiële autonomie een primordiaal te verwezenlijken doelstelling is bij de volgende staatshervorming, omwille van de volgende redenen :

1° fiscale autonomie laat toe rekening te houden met verschillen in voorkeuren ;

2° het heffen van belastingen is een belangrijk instrument voor het overheidsbeleid ;

3° fiscale autonomie versterkt de democratische legitimiteit ;

4° fiscale autonomie laat toe rechtstreeks de vruchten te plukken van het beleid dat gevoerd wordt ;

- benadrukt dat de globale budgettaire saneringsinspanningen, die onder meer in het Stabiliteitspact zijn vervat, gerespecteerd moeten worden ;
- onderkent de bijzondere financieringsnoden van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Om het Hoofdstedelijke Gewest toe te laten zijn hoofdstedelijke functie volwaardig op te nemen, zullen de deelstaten moeten bijdragen tot de financiering van deze functie, waarbij zij zeggenschap en controle moeten hebben op de aanwending van deze middelen ;
- formuleert de volgende voorstellen inzake de versterking van de financiële en fiscale autonomie

1° de volledige bevoegdheid inzake de huidige gewestelijke belastingen, de belasting op de inverkeerstelling, het Eurovignet, de volledige registratierechten, de schenkingsrechten, moeten overgedragen worden aan de deelstaten het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest;

2° de fiscale autonomie van de deelstaten dient in de eerste plaats versterkt via de volledige overdracht van bevoegdheid inzake de personenbelasting. Voor de operationalisering hiervan in Brussel dient een specifieke regeling uitgewerkt te worden. Er dient een voldoende fiscaal draagvlak te worden behouden voor de uitoefening van de bevoegdheden van de federale overheid ;

- 3° de bevoegdheid inzake de belastbare basis en het tarief inzake de vennootschapsbelasting blijven federaal, met mogelijkheid tot ristonering van de opbrengsten aan de deelstaten en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest volgens een nader te bepalen verdeelsleutel. De deelstaten en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest kunnen, binnen afgesproken grenzen, autonoom en op eigen kosten fiscale tegemoetkomingen in de vennootschapsbelasting toekennen voor de aangelegenheden waarvoor ze bevoegd zijn ;
- 4° indirecte belastingen blijven federaal, eventueel met uitzondering van de BTW op werken in onroerende staat ;
- 5° bij overdracht van fiscale bevoegdheden moet in beginsel ook de inningsbevoegdheid overgedragen worden, wat samenwerking en informatie-uitwisseling noodzakelijk maakt ;
- 6° de deelgebieden moeten mee de positieve en negatieve gevolgen van de renteschommelingen op de overheidsschuld dragen, zonder een formele schuldsplitsing ;
- 7° een door een deelstaat rechtmatig ingevoerde belasting mag niet worden afgeschaft of beperkt door de gewone federale wetgever. Dit principe is strijdig met het beginsel van de exclusieve bevoegdheden binnen ons staatsbestel.

Betreffende Brussel in de volgende staathervorming

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de werkzaamheden en de hoorzittingen van de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften (van 29 februari 1996 tot 3 februari 1999) en de door deze Commissie geformuleerde krachtlijnen als gevolg van de besprekingen van de discussienota voor een verdere staatshervorming van de Vlaamse regering van 29 februari 1996 ;
- gelet op de toegevoegde inleidende nota's en de toelichtingen van de minister-president in de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften ;
- gelet op het debat gevoerd in het Vlaams Parlement over de institutionele hervormingen die zich opdringen ;
- gelet op de resolutie van de Vlaamse Raad van 16 oktober 1991 houdende de prioritaire doelstellingen van de Vlaamse Gemeenschap inzake de institutionele hervormingen ;
- stelt als principieel uitgangspunt de tweeledigheid van het federale staatsbestel voorop met daarnaast een specifiek statuut voor Brussel dat door Vlamingen en Franstaligen op voet van gelijkheid moet worden bestuurd ;
- wijst erop dat Brussel een tweetalig Hoofdstedelijk Gewest is waarvan de grenzen definitief zijn vastgelegd. Het vertoont eigen stadsgewestelijke kenmerken en heeft tegelijkertijd een hoofdstedelijke en internationale functie ten aanzien van het federale België en ten aanzien van de twee deelstaten. Brussel is de hoofdstad van Vlaanderen. De Brusselse Vlamingen maken integraal deel uit van de deelstaat Vlaanderen ;
- is van mening dat de tweeledigheid van de Belgische federale structuur met zich meebrengt dat in het bestek van de verdere staatshervorming voorrang verleend wordt aan de opbouw vanuit de twee deelstaten. Dit heeft onder meer tot gevolg dat de twee deelstaten in hun gezamenlijke hoofdstad volwaardig kunnen participeren in het beleid waarvan het belang het stedelijke niveau overstijgt. De opbouw vanuit de twee deelstaten impliceert eveneens dat zowel alle bestaande als nieuwe of uitgebreide bevoegdheden van de deelstaten, bijvoorbeeld op het vlak van gezondheids- en gezinsbeleid, volledig toepasbaar zijn te Brussel, zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheden van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ;
- is van oordeel dat de basisverantwoordelijkheid voor het Vlaamse beleid te Brussel bij de deelstaat Vlaanderen ligt waarbij de bevoegdheidsafbakening met de Vlaamse ;
- Gemeenschapscommissie (VGC) gebaseerd is op het beginsel van de subsidiariteit. Het Brusselse terrein vereist een specifieke, gemoduleerde uitvoering van de Vlaamse regelgeving. Hierbij vervult de VGC een belangrijke rol als expert van dat terrein. Tevens vervult de VGC als gedecentraliseerd bestuur van Vlaanderen een essentiële eerstelijnsfunctie voor de Brusselse Vlamingen ;
- formuleert de volgende voorstellen inzake Brussel :

1° met het oog op de versterking van de institutionele band tussen Vlaanderen en Brussel moeten de Brusselse leden van het Vlaams Parlement rechtstreeks verkozen worden ;

2° er dient een gewaarborgde vertegenwoordiging van beide taalgroepen te komen op alle beleidsniveaus. Tevens dienen er waarborgen te komen voor een effectieve en evenwichtige beleidsparticipatie van beide taalgroepen op alle bestuursniveaus ;

- 3° de bi-communautaire sector dient een cocommunautair karakter te krijgen ;
- 4° de bi-culturele instellingen komen in aanmerking voor overdracht aan de twee deelstaten ;
- 5°
- a) bepaalde gemeentelijke bevoegdheden dienen om redenen van efficiëntie uitgeoefend te worden op het niveau van het Hoofdstedelijke Gewest ;
 - b) in het kader van de herinrichting van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest moet de mogelijkheid tot een herschikking van de gemeenten tot een kleiner aantal worden onderzocht;
 - c) voor de diensten van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wordt geopteerd voor het principe van de tweetaligheid van de ambtenaren in plaats van de tweetaligheid van de dienst ;
 - d) de voogdijregeling voor de lokale besturen te Brussel dient afdwingbaar gemaakt te worden;
- 6° in domeinen zoals wetenschaps- en technologiebeleid, buitenlandse handel, landbouw en spoorwegbeleid moeten de twee deelstaten de basisverantwoordelijkheid op zich nemen in samenwerkingsverbanden met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. In andere domeinen, zoals huisvesting en tewerkstelling, kunnen zowel de deelstaten als het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest optreden ;
- 7° via een samenwerkingsverband tussen de deelstaten, het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest en de federale overheid, dient de hoofdstedelijke en internationale functie van Brussel uitgebouwd te worden, ook financieel.

Betreffende het tot stand brengen van meer coherente bevoegdheidspakketten in de volgende staatshervorming

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de werkzaamheden en de hoorzittingen van de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften (van 29 februari 1996 tot 3 februari 1999) en de door deze Commissie geformuleerde krachtlijnen als gevolg van de besprekingen van de discussienota voor een verdere staatshervorming van de Vlaamse regering van 29 februari 1996 ;
 - gelet op de toegevoegde inleidende nota's en de toelichtingen van de minister-president in de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften ;
 - gelet op het debat in het Vlaams Parlement over de institutionele hervormingen die zich opdringen ;
 - gelet op de resolutie van de Vlaamse Raad van 16 oktober 1991 houdende de prioritaire doelstellingen van de Vlaamse Gemeenschap inzake de institutionele hervormingen ;
 - is van mening dat een meer kwaliteitsvol en efficiënt bestuur vereist dat een aantal onduidelijke of inefficiënte bevoegdheidsverdelingen weggewerkt worden ;
 - aanziet het tot stand brengen van meer coherente bevoegdheidspakketten dan ook als een prioritaire doelstelling van de volgende staatshervorming. Dit impliceert inzonderheid het volgende :
1. de organisatie van de lokale en provinciale besturen moet een bevoegdheid van de deelstaten en het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest worden, zoals trouwens reeds voorzien is in het Sint-Michielsakkoord. Daarbij moet voorafgaandelijk een aparte, specifieke regeling voor Brussel de positie van de Brusselse Vlamingen in de Brusselse instellingen waarborgen ;
 2. de normerings-, uitvoerings- en financieringsbevoegdheid betreffende het volledige gezondheids- en gezinsbeleid moeten integraal naar de deelstaten worden overgeheveld, dus onder meer met inbegrip van de gezondheidszorgverzekering en de gezinsbijslagen (kostencompenserende regelingen). Daarbij moeten de inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de vrije keuze bekomen om toe te treden tot het stelsel van de deelstaat Vlaanderen of van de Franstalige deelstaat, dat telkens zowel een regeling voor de inkomsten als voor de uitgaven bevat ;
 3. door een meer coherente bevoegdheidsverdeling, moet de Vlaamse overheid beter in staat gesteld worden om zelf een actief werkgelegenheidsbeleid te voeren. Dit impliceert onder andere :
 - samenwerkingsakkoorden met de federale overheid moeten de deelstaten en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest grotere mogelijkheden geven om de werkloosheidsuitkering aan te wenden als activerend arbeidsmarktinstrument ;
 - het aanwenden van de werkloosheidsuitkeringen voor werkervaringsprojecten moet een exclusieve bevoegdheid van de deelstaten en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zijn ;
 - voor Vlaamse bevoegdheden moeten Vlaamse sociale akkoorden kunnen worden afgesloten, die door de Vlaamse regering bekrachtigd worden. Sociale akkoorden over

zowel bevoegdheden van Vlaanderen als federale bevoegdheden, moeten ook door Vlaanderen worden bekrachtigd voor wat betreft haar bevoegdheden. Voor de andere aangelegenheden die van cruciaal belang zijn voor de ontwikkeling van de economie en werkgelegenheid in Vlaanderen, moet gewerkt worden aan een globaal akkoord tussen de sociale partners op Vlaams niveau, als dat op federaal niveau onmogelijk zou blijken te zijn ;

4. er moet een volledige defederalisering van het wetenschaps- en technologiebeleid doorgevoerd worden, zowel in bevoegdheden als in middelen. Dat impliceert de overheveling van het ruimtevaartbeleid, de wetenschappelijke programma's en de impulsprogramma's, alsook de activiteiten en middelen die aansluiten bij de bevoegdheden van de deelstaten. In Brussel dienen de deelstaten de basisverantwoordelijkheid op zich te nemen in een samenwerkingsverband met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De federale overheid en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zijn bevoegd voor wetenschappelijk onderzoek dat gericht is op de onderbouw van de beleidsdomeinen die tot hun bevoegdheden behoren. De federale wetenschappelijke instellingen moeten maximaal gevaloriseerd worden, aansluitend op de materiële bevoegdheden van de deelstaten ;
5. de volledige bevoegdheid inzake buitenlandse handel dient aan de deelstaten te worden toegewezen. Aldus moet het exportpromotiebeleid de exclusieve bevoegdheid worden van de deelstaten. Dat impliceert de afschaffing van de Belgische Dienst voor Buitenlandse Handel (BDBH). Beleidsafstemming en samenwerking tussen de deelstaten is noodzakelijk. Wat betreft de Nationale Delcredere dienst en het Comité voor financiële steun aan de export (vroegere Copromex) moeten de deelstaten een autonoom beslissingsrecht verwerven voor de dossiers van de bedrijven uit de eigen deelstaat. De "leningen van staat tot staat" moeten door de deelstaten worden beslist ;
6. De bevoegdheid over telecommunicatie dient overgeheveld te worden naar de deelstaten en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, waardoor zij bevoegd worden voor de algemene principes (vrijmaken van de markt), infrastructuur, eindapparatuur, organisatie van de netwerken en diensten. Er dient een samenwerkingsorgaan te worden opgericht, dat instaat voor de coördinatie van het beleid in de deelstaten. Het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) dient omgevormd te worden tot een orgaan op basis van de deelstaten. Omroep blijft een bevoegdheid van de twee deelstaten, onafhankelijk van de gebruikte infrastructuur en technologie ;
7. de spoorinfrastructuur en de regionale exploitatie ervan dient overgeheveld te worden naar de deelstaten, evenals de volledige reglementering inzake de binnenvaart. Op deze domeinen nemen de twee deelstaten in Brussel de basisverantwoordelijkheid op zich in een samenwerkingsverband met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Inzake wegvervoer moeten de deelstaten en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest voor hun specifieke verkeers- en mobiliteitsproblematiek aanvullende regels kunnen uitvaardigen inzake verkeersreglementering en regels van algemene politie. Fiscale maatregelen om een betere ordening van het vervoer en de mobiliteit te realiseren komen eveneens aan de deelstaten en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest toe ;
8. Vlaanderen is nu reeds bevoegd voor het voeren van een statistiekbeleid op voorwaarde dat het de regels van de geheimhouding respecteert. De statistiekdiensten van de deelgebieden staan in voor de kwantitatieve beleidsinformatie van hun overheden, in partnerschap met

het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) en het Instituut voor de Nationale Rekeningen (INR) ;

9. aangezien de ontwikkelingssamenwerking betrekking heeft op domeinen die hoofdzakelijk bij de deelstaten berusten, dienen, binnen het bestaande kader inzake het buitenlandse beleid van België, de ontwikkelingssamenwerking en de overeenstemmende middelen toegewezen te worden aan de deelstaten. Zij staan in voor de conceptie en de uitvoering van dit beleid ;
10. het is belangrijk dat Vlaanderen meer bevoegdheden verwerft om economische groei door middel van een grotere ondernemersdynamiek te bevorderen en marktvalingen tegen te gaan. Het Participatiefonds, het Sociaal-Economisch Comité van de Distributie en het Nationaal Comité voor de Distributie komen toe aan de deelstaten en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. De deelstaten en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest moeten inzake de regulering van de energiedomeinen die onder hun bevoegdheid ressorteren, een eigen reguleringsorgaan kunnen instellen en beslissingsrecht krijgen over de vaststelling van de tarieven en de technische aansluitingsvoorwaarden voor de beleidsdomeinen die tot hun bevoegdheid behoren (distributie, rationeel energiegebruik, decentrale productie) ;
11. er dient een volledige overheveling van de landbouw-, tuinbouw- en visserijbevoegdheden naar de deelstaten doorgevoerd te worden. Dat impliceert de volledige uitvoering van het Europees beleid, met inbegrip van het quotabeheer, het wetenschappelijk onderzoek, de productcontrole en de sanitaire en fytosanitaire bevoegdheden.

Betreffende een aantal specifieke aandachtspunten voor de volgende staatshervorming

Het Vlaams Parlement,

- gelet op de werkzaamheden en de hoorzittingen van de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften (van 29 februari 1996 tot 3 februari 1999) en de door deze Commissie geformuleerde krachtlijnen als gevolg van de besprekingen van de discussienota voor een verdere staatshervorming van de Vlaamse regering van 29 februari 1996 ;
- gelet op de toegevoegde inleidende nota's en de toelichtingen van de minister-president in de Commissie voor Staatshervorming, Algemene Zaken en Verzoekschriften ;
- gelet op het debat in het Vlaams Parlement over de institutionele hervormingen die zich opdringen ;
- gelet op de resolutie van de Vlaamse Raad van 16 oktober 1991 houdende de prioritairere doelstellingen van de Vlaamse Gemeenschap inzake de institutionele hervormingen ;
- formuleert nog volgende specifieke aandachtspunten :

- 1° het territorialiteitsbeginsel en het principe van de niet-inmenging moeten ten volle gerealiseerd en gewaarborgd worden ;
- 2° Vlaanderen moet ook bevoegd worden voor de organisatie van het administratief toezicht in de randgemeenten en Voeren, alsook voor de regeling van het taalgebruik in de gemeenten met een bijzonder taalstatuut ;
- 3° de deelstaten moeten betrokken worden bij de voordrachten van leden van de hoogste controleorganen : Arbitragehof, Raad van State en Rekenhof ;
- 4° de deelstaten dienen zelf de regels te bepalen over het beheer en de controle van hun financiën. Het federale Rekenhof, samengesteld uit een Nederlandstalige en een Franstalige Kamer, hangt zowel af van de Kamer van Volksvertegenwoordigers als van de parlementen van de deelstaten ;
- 5° gelet op de bevoegdheden van de Hoge Raad voor Justitie, is het aangewezen dat de deelstaten mede verantwoordelijkheid dragen voor de benoeming en vorming van magistraten. Aan de problematiek van de handhaving van het deelstatelijk recht, kan onder meer een oplossing gegeven worden via een versoepeling van de impliciete bevoegdheden, of door meer gebruik te maken van samenwerkingsakkoorden. De deelgebieden moeten betrokken worden bij de bepaling en de coördinatie van het vervolgingsbeleid, voor de aangelegenheden waarvoor ze regelgevend bevoegd zijn. Het volledige justitiële welzijnsbeleid komt toe aan de deelstaten.